

Дисципліна з підготовки доктора філософії:

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Спеціальність	221 Стоматологія
Освітньо-наукова програма	Стоматологія, 2023
Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий)
Навчальний рік	2026-2027
Статус дисципліни (обов'язкова/вибіркова)	Обов'язкова, цикл загальної підготовки
Мова викладання	українська
Загальне навантаження	1,5 кредити ЄКТС
Курс / семестр	3 курс / 5 семестр
Укладач (і)	професор ЗВО Володимир СУПРУН, vms@vnmu.edu.ua
Викладач (і), гостьові лектори	професор ЗВО Володимир СУПРУН
Місце проведення, контакти	Кафедра філології Адреса: 21018, Україна, Вінниця, вул. Пирогова, 56 Тел.: (0432) 55-39-10 vms@vnmu.edu.ua

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

АНОТАЦІЯ

Дисципліна формує у здобувачів навички ефективного навчання, розкриває теоретичні основи педагогічної діяльності у ЗВО та охоплює сучасні вимоги до вищої освіти, застосування педагогічних методів, засобів та технологій, допомагає сформувати елементи педагогічної майстерності та оволодіти практичними навичками викладання.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ

Метою навчальної дисципліни є вивчення основних систем психолого-педагогічних знань, що сприяють успішності професійної діяльності у науково-педагогічній діяльності; формування у здобувачів вищої освіти основ професійної педагогічної компетенції у питаннях психологічних детермінант організації педагогічного процесу у вищій школі, управління цим процесом згідно зі структурою та функціями конкретних підрозділів ЗВО, які опосередковують та зумовлюють процеси навчання і виховання.

Основними завданнями вивчення дисципліни є ефективна організація навчального процесу для підготовки висококваліфікованих фахівців, що включає в себе аналіз та вдосконалення

системи навчання, розробку та впровадження ефективних методів і форм занять, а також контроль якості засвоєння знань та формування навичок студентів.

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Навчальна дисципліна “Психолого-педагогічні основи навчальної діяльності” забезпечує набуття аспірантами наступних програмних компетентностей:

Інтегральна компетентність (ІК): Здатність продукувати нові ідеї, розв’язувати комплексні проблеми стоматології і дотичні міждисциплінарні проблеми, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, а також проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗКО2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗКО5. Здатність до підвищення професійної кваліфікації.

ЗКО6. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК):

СКО4. Здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність зі спеціальності «Стоматологія» у закладах вищої освіти.

СК08. Здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення.

СК10. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту та інші сектори суспільства.

СК11. Здатність брати участь у нарадах, професійних об’єднаннях, наукових конференціях, форумах, конгресах, засіданнях наукових товариств, стажуваннях та мобільності.

СК12. Здатність до лідерства, керування колективом. Лідерство у розробці та впровадженні інновацій у професійній стоматологічній та освітній діяльності.

Результати навчання:

Психолого-педагогічні основи навчальної діяльності як навчальна дисципліна закладає фундамент для формування в подальшому інтегративних кінцевих програмних результатів навчання згідно з ОНП третього (освітньо-наукового) рівня, галузі знань 22 Охорона здоров’я, спеціальності 221 Стоматологія, освітньої програми Стоматологія, а саме:

РН02. Глибоко розуміти загальні принципи та методи наук про здоров’я людини, основні тенденції їх розвитку, а також методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних наукових розвідках у сфері стоматології та у викладацькій практиці.

РН08. Організовувати і здійснювати освітній процес у сфері стоматології, його наукове, навчально-методичне та нормативне забезпечення, розробляти і застосовувати інноваційні технології навчання, розробляти і викладати спеціальні навчальні дисципліни у закладах вищої освіти.

РН11. Впроваджувати результати наукових досліджень у освітній процес, медичну практику та суспільство.

РН12. Організовувати роботу колективу (здобувачів вищої освіти, колег, міждисциплінарної команди); демонструвати авторитетність, інноваційність, високий ступінь самостійності.

3. РОЗПОДІЛ ЗА ВИДАМИ ЗАНЯТЬ ТА ГОДИНАМИ НАВЧАННЯ

Вид занять	Години
Лекції	20
Практичні заняття	10
Самостійна робота	15
Всього	45

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назви змістових модулів і тем
Модуль 1. Основи організації процесу навчання у вищій школі	
1.	Система світи в Україні. Структура вищої освіти..
2.	Педагогічні засади теорії і практики управління в організації освітнього процесу у вищій школі.
3.	Лекція як провідна форма організації навчальної діяльності у вищій школі.
4.	Семінарські, практичні та лабораторні заняття як форми навчання у ЗВО.
5.	Методи навчання у вищій школі.
6.	Дидактичні засоби і навчальна техніка.
7.	Нормативні документи щодо розроблення змісту освіти і навчання.
Модуль 2. Викладач і студент як основні суб'єкти процесу навчання у вищій школі	

12.	Формування професійної компетентності викладача в системі вищої освіти.
13.	Творчість і професіоналізм викладача закладу вищої освіти.
14.	Форми контролю знань, умінь і навичок студентів.
15.	Самостійна робота студентів.
16.	Позааудиторна робота зі здобувачами.
17.	Інтеграція науково-дослідної роботи викладачів і студентів в умовах закладу вищої освіти.
18.	Роль ЗВО в системі неперервної освіти особистості.

5. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Методи навчання: вербальні (пояснення, розповідь, бесіда, інструктаж, консультація, наукова дискусія; наочні (спостереження, ілюстрація, демонстрація); практичні (проведення експерименту, виконання бактеріологічних, мікроскопічних, серологічних, експериментальних досліджень, біологічна та педагогічна практики); пояснювально-ілюстративні або інформаційно-рецептивні (надання готової інформації науковим керівником та її засвоєння здобувачами); метод проблемного викладу (навчання здобувачів на проблемних ситуаціях з метою підготовки до роботи в реальних умовах практичних лікувальних закладів); частково-пошуковий або евристичний (оволодіння окремими елементами пошукової діяльності: науковий керівник формулює проблему, здобувач–гіпотезу); дослідницько-інноваційний (організація науковим керівником пошукової творчої діяльності здобувачів шляхом постановки нових проблем і проблемних завдань).

6. ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ ДИСЦИПЛІНИ – диференційний залік.

7. ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ

Усний контроль: основне запитання, додаткові, допоміжні; запитання у вигляді проблеми; індивідуальне, фронтальне опитування і комбіноване; письмовий контроль; програмований контроль.

8. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ

Форма підсумкового контролю успішності навчання: оцінка з дисципліни здобувача складається з суми балів поточного контролю та балів, отриманих під час складання диференційованого заліку. Поточна навчальна діяльність здобувача контролюється на практичних заняттях відповідно з конкретними цілями та під час виконання самостійної

роботи. Підсумковий контроль оцінюються у балах за діючими на період створення робочих програм інструкціями, відображеними в основних положеннях з організації навчального процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова і затвердженими рішеннями Вченої ради. Здобувач вважається допущеним до підсумкового контролю з конкретної навчальної дисципліни (диференційованого заліку), якщо він виконав всі види робіт (засвоїв теми всіх практичних занять, оволодів практичними навичками з дисципліни, виконав проєктну роботу), передбачені навчальним планом. Оцінка успішності аспіранта з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою згідно з системою ECTS та традиційною шкалою оцінок, прийнятою в Україні. Додаткові бали аспірант отримує за поданий сертифікат як результат здобуття неформальної освіти з педагогічного напрямку.

Форма поточного контролю успішності навчання: оцінка з дисципліни визначається за результатами поточної навчальної діяльності аспіранта із усіх тем за традиційною 4-бальною системою (відмінно, добре, задовільно, незадовільно) з подальшим перерахунком у 200-бальну шкалу.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінка “відмінно” виставляється у випадку, коли здобувач знає зміст теми заняття у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами; дає вичерпні, точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує задачі та виконує практичні завдання різного ступеню складності, самостійно генерує інноваційні ідеї.

Оцінка “добре” виставляється за умови, коли здобувач знає зміст теми заняття та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно та систематично, але вони не є вичерпними, хоча на додаткові питання здобувач відповідає без помилок; вирішує всі задачі і виконує практичні завдання, відчувуючи складнощі лише у найважчих випадках.

Оцінка “задовільно” ставиться здобувачу на основі його знань всього змісту теми заняття та при задовільному рівні його розуміння. Здобувач спроможний вирішувати видозмінені (спрощені) завдання за допомогою навідних питань; вирішує задачі та виконує практичні навички, відчувуючи складнощі у простих випадках; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені запитання відповідає правильно.

Оцінка “незадовільно” виставляється у випадках, коли знання і вміння здобувача не відповідають вимогам “задовільної” оцінки.

Оцінювання самостійної роботи.

Оцінювання самостійної роботи здобувачів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному практичному занятті.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		Для заліку
180-200	A	

170-179,9	B	зараховано
160-169,9	C	
141-159,9	D	
122-140,99	E	
60-121,99	FX	Не зараховано, з можливістю повторного складання
0-59,99	F	Не зараховано, з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

9. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчальний контент (конспект або розширений план лекцій), плани практичних (семінарських) занять, самостійної роботи, питання, завдання або кейси для поточного та підсумкового контролю знань і вмінь здобувачів, технічні засоби навчання (комп'ютери з доступом до мережі Internet, використання відео- та фототеки).

10. ПОЛІТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Виконання навчальних завдань і робота за дисципліною має відповідати вимогам “Кодексу академічної доброчесності та корпоративної етики ВНМУ ім. М.І. Пирогова” (https://www.vnmu.edu.ua/downloads/other/kodex_akad_dobro.PDF).

Відпрацювання пропущених аудиторних занять, повторне проходження контрольних заходів, а також процедури оскарження результатів проведення контрольних заходів здійснюються згідно “Положення про організацію освітнього процесу для здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова” (https://www.vnmu.edu.ua/downloads/other/pologPhD_org.pdf)

11. НАВЧАЛЬНІ РЕСУРСИ

Навчально-методичне забезпечення дисципліни оприлюднено на сайті кафедри. Маршрут отримання матеріалів <https://www.vnmu.edu.ua/%D0%BA%D0%B0%D1%84%D0%B5%D0%B4%D1%80%D0%B0-%D1%96%D0%BD%D0%BE%D0%B7%D0%B5%D0%BC%D0%BD%D0%B8%D1%85-%D0%BC%D0%BE%D0%B2#>

ЛІТЕРАТУРА

Основна (базова):

1. Закон України «Про вищу освіту». *Голос України*. 2014. 6 серпня. UPL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-vii>
2. Закон України «Про освіту». UPL: [www/osvita.org.ua/xcore/core_session.lib.php](http://www.osvita.org.ua/xcore/core_session.lib.php) on line 64.
3. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Київ: Либідь, 1998. 560 с.

4. Вітвицька С.С. Педагогіка вищої школи: практикум: навчальний посібник Київ: Центр учбової літератури, 2025. 314 с.
5. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб., 2-е видання, доповнене. Київ: «Академвидав», 2012. 352 с.
6. Каплінський В.В. Методика викладання у вищій школі. Київ: КНТ, 2024. 224 с.
7. Малихін О. В. Організація самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів: теоретико-методологічний аспект: монографія. Кривий Ріг: Видавничий дім, 2009. 307 с.
8. Мельничук Л.Б., Шкабаріна А.М. Педагогіка і психологія вищої школи. Львів: Новий світ, 2024. 266 с.
9. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи : підручник Нац. ун-т «Львів. Політехніка». Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2017. 498 с.
10. Педагогіка вищої школи. Основи наукових досліджень : навчальний посібник / за ред. В. Е. Луначека, Н. О. Ткачової; кол. авт. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2024. 344 с.
11. Стражнікова І. Педагогіка вищої школи: навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: НАІР, 2018. 120 с.
12. Супрун В.М. Формування педагогічних компетентностей аспірантів медичних закладів вищої освіти. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2025. № 100. С. 148-152.
13. Тренінгові технології навчання у практичній підготовці студентів (ділові та рольові ігри). Львів: Новий світ, 2024. 200 с.
14. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: навч. посіб., 2-е видання, доповнене. Київ: «Академвидав», 2014. 456 с.

Допоміжна:

1. Артемова Л.В. Педагогіка і методика вищої школи: навчально-методичний посібник для викладачів, аспірантів, студентів магістратури. Київ: Кондор, 2008. 272 с.
2. Головенкін В.П. Педагогіка вищої школи (Андрагогіка): підручник. Київ: НТТУ «КПІ», 2019. 406 с.
3. Згуровський М.З. Стан та завдання вищої освіти України в контексті Болонського процесу. Київ: ІВЦ «Політехніка», 2004. 76 с.
4. Ковальчук Л. Формування методологічної культури здобувачів вищої освіти. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна*. 2025. Вип. 42. С. 227–240.
5. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Київ: Знання, 2005. 486 с.
6. Лучанінова О.П. Педагогічні технології у вищій школі: навч. посібник: Дніпропетровськ: ЛІРА, 2013. 224 с.
7. Матковський М., Цюра С. Психолого-педагогічні особливості самоорганізації викладача вищої школи в контексті професійно-педагогічної діяльності. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна*. 2025. Вип. 42. С. 241–247.
8. Нагаєв В.М. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник. Харків: «Стильна типографія», 2019. 267 с.
9. Тетик В. Стратегії індивідуалізації навчання у вищій школі як психолого-педагогічна проблема. *Вісник науки та освіти*. 2025. №8. С. 1870-1879.
10. Чайковська У. Інтерактивні методи у формуванні соціально-комунікативних навичок здобувачів вищої освіти. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка*. 2025. №1 (34). С. 173-177. UPL: <https://magazine.mdpu.org.ua/index.php/nv/article/view/3423/3895>
11. Ященко В.М. Перш ніж йти на заняття (100 порад викладачу). Тернопіль, 2019. 56 с.

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ

Сайт

кафедри.

UPL:

<https://www.vnmu.edu.ua/%D0%BA%D0%B0%D1%84%D0%B5%D0%B4%D1%80%D0%B0-%D1%96%D0%BD%D0%BE%D0%B7%D0%B5%D0%BC%D0%BD%D0%B8%D1%85-%D0%BC%D0%BE%D0%B2>

1. Професійна освіта: проблеми і перспективи. Архів номерів журналу. UPL: <https://jrnl.ivet.edu.ua/index.php/2/issue/view/24>

2. [Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету](http://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/218/pdf#.Xay38Cm-2PY) special edition «new pedagogical approaches in steam education». UPL: <http://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/218/pdf#.Xay38Cm-2PY>

3. Вища школа. UPL: https://kymu.edu.ua/upload/pdf_files/journal.pdf

4. Рівні вищої освіти та наукові ступені. UPL: <https://mon.gov.ua/osvita-2/vishcha-osvita-ta-osvita-doroslikh/rivni-vishchoi-osviti-ta-naukovi-stupeni>

5. Стандарти вищої освіти та освітні програми. UPL: <https://mon.gov.ua/>

Силабус з дисципліни “ Психолого-педагогічні основи навчальної діяльності ” обговорено та затверджено на засіданні кафедри іноземних мов (протокол № 1, від “27” серпня 2026 року).

Відповідальний за курс _____ професор ЗВО Володимир СУПРУН

(підпис)

Завідувач кафедри _____ професор ЗВО Володимир СУПРУН

(підпис)